

Årsberetning 2021

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed rapporterer
om tilfælde af tvivlsom
forskningspraksis

August 2022

Udgivet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed
c/o Uddannelses- og Forskningsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
ufs@ufm.dk
www.ufm.dk

Publikationen kan hentes på ufm.dk/publikationer

ISSN: 2596-9153

ISBN (elektronisk publikation): 978-87-94128-48-3

Årsberetning 2021

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed
rapporterer om tilfælde af tvivlsom
forskningspraksis

August 2022

Indhold

1. Forord	5
2. Tilfælde af tvivlsom forskningspraksis behandlet på forskningsinstitutionerne i perioden 1. januar til 31. december 2021	6
2.1 Udtalelse af 12. januar 2021	6
2.2 Udtalelse af 9. februar 2021	6
2.3 Udtalelse af 11. marts 2021	7
2.4 Udtalelse af 16. april 2021	7
2.5 Udtalelse af 22. april 2021	7
2.6 Udtalelse af 22. april 2021	8
2.7 Udtalelse af 27. april 2021	8
2.8 Udtalelse af 6. maj 2021	8
2.9 Udtalelse af 24. juni 2021	9
2.10 Udtalelse af 6. juli 2021	9
2.11 Udtalelse af 19. august 2021	9
2.12 Udtalelse af 9. september 2021	10
2.13 Udtalelse af 16. september 2021	10
2.14 Udtalelse af 16. september 2021	10
2.15 Udtalelse af 30. september 2021	11
2.16 Udtalelse af 13. oktober 2021	11
2.17 Udtalelse af 13. oktober 2021	11
2.18 Udtalelse af 14. oktober 2021	12
2.19 Udtalelse af 26. oktober 2021	12
2.20 Udtalelse af 4. november 2021	13
2.21 Udtalelse af 4. november 2021	13
2.22 Udtalelse af 18. november 2021	13
2.23 Udtalelse af 15. december 2021	14
2.24 Udtalelse af 20. december 2021	14

1. Forord

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afgiver hermed beretning, der i henhold til § 22, 1. pkt., i lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. vedrører forskningsinstitutionernes behandling af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis. Denne beretning omfatter perioden 1. januar til 31. december 2021.

Beretningen er udarbejdet på grundlag af den enkelte forskningsinstitutions årlige af-rapportering til nævnet, jf. lovens § 22, 2. pkt. Nævnet foretager i den forbindelse ikke *en monitorering eller overinstansbedømmelse i forhold til de konkrete tilfælde*, jf. bemærk-ningerne til lov om videnskabelig uredelighed m.v., afsnit 3.7.3.

De afrapporterede tilfælde af tvivlsom forskningspraksis er søgt anonymiserede, såle-des at tilfældene ikke umiddelbart kan henføres til den forskningsinstitution, der har be-handlet den enkelte sag. Nævnets sekretariat har drøftet med forskningsinstitutionerne, hvordan afrapporteringen mest hensigtsmæssigt gennemføres, og redegørelserne for de i afsnit 2 nævnte sager er baseret på den skete afrapportering uden nærmere redige-ring.

I perioden 1. januar til 31. december 2021 har forskningsinstitutionerne afrapporteret i alt 24 tilfælde af tvivlsom forskningspraksis:

- 6 sager vedrører plagiering
- 3 sager vedrører anvendte metoder m.v.
- 2 sager vedrører selvplagiering
- 2 sager vedrører forkerte/misvisende oplysninger
- 1 sag vedrører forfatterskab
- 1 sag vedrører manglende kreditering
- 1 sag vedrører forskningskvaliteten
- 1 sag vedrører misrepræsentation af data
- 1 sag vedrører bedømmelse ved besættelse af videnskabelige stillinger
- 1 sag vedrører overdragelse af bevilling og ph.d.-studerende til anden forsker
- 1 sag vedrører forfalskning og passivitet
- 4 sager vedrører "andet".

Af de 24 sager har fire sager tidligere været behandlet af nævnet og er efterfølgende i henhold til lovens § 17 oversendt til den relevante forskningsinstitution med henblik på vurdering af, om der forelå tvivlsom forskningspraksis. I det samlede antal af sager har nævnet i fire sager afgjort, at den konkrete anmeldelse ikke var omfattet af nævnets kompetenceområde.

København, august 2022

Jens Hartig Danielsen
Landsdommer, dr.jur., ph.d.
Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

2. Tilfælde af tvivlsom forskningspraksis behandlet på forskningsinstitutionerne i perioden 1. januar til 31. december 2021

I perioden fra 1. januar til 31. december 2021 har forskningsinstitutionerne i alt af rapporteret 24 tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.

2.1 Udtalelse af 12. januar 2021

Genoptagelse af sag vedrørende undladelse og passivitet

Sagen omhandlede en anmodning om genoptagelse af en sag behandlet i forskningsinstitutionens praksisudvalg i 2020. Påstanden var, at praksisudvalget skulle have fejlførtolket sagens faktiske omstændigheder. Praksisudvalget fandt ikke, at der var fremkommet "nye væsentlige oplysninger", ligesom der heller ikke i øvrigt sås at foreligge "særlige" omstændigheder, der kunne begrunde en genoptagelse efter forskningsinstitutionens regler for praksisudvalget. Endvidere fandt udvalget ved genlæsning af sagens akter ikke belæg for at kunne konkludere, at praksisudvalget skulle have misforstået sagens faktiske omstændigheder. Praksisudvalget fandt således ikke grundlag for en genoptagelse af sagen.

2.2 Udtalelse af 9. februar 2021

Forfatterskab

Anmelder ønskede forskningsinstitutionens stillingtagen til, om de anmeldte havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved ikke at have nævnt anmelderen som forfatter til en artikel. Praksisudvalget fandt, at der var tale om tvivlsom forskningspraksis, idet anmelderen burde have været refereret til eller krediteret i artiklen. Udvalget lagde vægt på, at artiklen var en viderebearbejdning af en tidligere artikel, som anmelderen var medforfatter til.

2.3 Udtalelse af 11. marts 2021

Plagiering

Sagen havde været behandlet i Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (se nævnets afgørelse i sag 2019-15), hvor nævnet fastslog, at der forelå plagiering. Efter en konkret vurdering fandt nævnet, at plagieringen havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen og dermed, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed. Nævnet fandt i den forbindelse anledning til i henhold til lovens § 17 at oversende sagen til forskningsinstitutionen.

Forskningsinstitutionens praksisudvalg fandt, at der ikke forelå tvivlsom forskningspraksis. Begrundelsen var dels, at der på tidspunktet for udgivelsen af et af de omhandlede værker ikke forelå brugbare regler om tvivlsom forskningspraksis, og at man ikke kunne anvende de nugældende regler med tilbagevirkende kraft; dels, at der i det andet værk, hvor reglerne kunne anvendes, ikke forelå tilstrækkelig dokumentation for, at anmeldte havde plagieret eller på anden måde vildledt om egen eller andres rolle i forskningen.

2.4 Udtalelse af 16. april 2021

Plagiering

Formanden for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed havde ved en formandsbeslutning fundet, at det var utvivlsomt, at sagen, der drejede sig om anmeldtes undervisningsmateriale, og derfor ikke var et videnskabeligt produkt, i overensstemmelse med loven skulle afvises fra realitetsbehandling (se nævnets sag 2021-01).

Sagen angik en påstand om, at en underviser ved manglende henvisninger i sit undervisningsmateriale til ophavsmanden til en konkret teori, havde gjort sig skyldig i plagiering. Forskningsinstitutionens praksisudvalget fandt i lighed med nævnet, at sagen vedrørte undervisningsmateriale og afviste allerede af denne grund at gå ind i en vurdering af eventuel "tvivlsom forskningspraksis". Praksisudvalget afviste således at realitetsbehandle sagen.

2.5 Udtalelse af 22. april 2021

Manglende kreditering

Sagen var blevet afvist fra realitetsbehandling i Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (se nævnets sag 2021-22).

Sagen blev afvist af forskningsinstitutionen, da der udtrykkelig var refereret til anmelders forskningsarbejde på de relevante slides i professortiltrædelsesforelæsningsen. Desuden vurderedes en professortiltrædelsesforelæsningsen ikke at være et videnskabeligt produkt.

2.6 Udtalelse af 22. april 2021

Overdragelse af bevilling og ph.d.-studerende til anden forsker

Sagen blev afvist af forskningsinstitutionen, da overdragelsen af forskningsbevillingen og ph.d.-studerende til en anden medarbejder er en ledelsesbeslutning, der ikke vedrører tvivlsom forskningspraksis. Overdragelsen af bevillingen var sket efter aftale med fondsgiver.

2.7 Udtalelse af 27. april 2021

Plagiering

Sagen havde været behandlet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (se nævnets afgørelse i sag 2019-19), der havde fundet, at anmeldte i en række tilfælde havde plagieret, men at plagieringen havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen. Anmeldte havde derfor ikke handlet videnskabeligt uredeligt. Nævnet vurderede, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte den til behandling i forskningsinstitutionens praksisudvalg.

Praksisudvalget fandt, at anmeldte havde udvist tvivlsom forskningspraksis og lagde bl.a. vægt på antallet af tilfældene af plagiering, og at anmeldte ikke havde udvist en grad af agtpågivenhed, som man kan forvente af en ph.d.-studerende. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at de fleste af tilfældene af plagiering fandtes i ph.d.-afhandlingens indledende afsnit.

2.8 Udtalelse af 6. maj 2021

Plagiering og selvplagiering

Sagen omhandlede en ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse. Der var ifølge anmeldelsen flere eksempler på dels tekstsammenfald med anmeldtes eget tidligere arbejde og dels tekstsammenfald med eksterne kilder. Forskningsinstitutionens praksisudvalg vurderede, at afhandlingen indeholdt tekstsammenfald med eksterne kilder. I nogle tilfælde var der refereret til kilderne, hvilket dog ikke gjorde sig gældende for så vidt angik alle sammenfald. Praksisudvalget vurderede dog, at afhandlingens overlap med eksterne kilder i hovedsagen udgjorde tilfælde, hvor det er temmelig klart, at det var andres synspunkter, der var gengivet. Disse tilfælde udgjorde efter praksisudvalgets opfattelse ikke tvivlsom forskningspraksis. Praksisudvalget fandt, at tilfældene af tekstsammenfald med eksterne kilder og anmeldtes eget tidligere arbejde i det samlede billede var af bagatelagtig betydning. Praksisudvalget udtalte, at der i sagen ikke var udvist tvivlsom forskningspraksis.

2.9 Udtalelse af 24. juni 2021

Anvendte metoder, kildevalg, konklusioner m.v.

Sagen faldt uden for nævnets kompetence (se nævnets sag 2021-03), da den angik en teknisk rapport, der ikke var et videnskabeligt produkt i lovens forstand. Anmelder anfægtede den benyttede metode, kildevalg, sprogbrug, konklusioner etc. Forskningsinstitutionens praksisudvalg fandt, at anmeldte hverken bevidst eller uagtsomt havde tilsidesat gældende standarder for ansvarlig forskningspraksis eller i øvrigt optrådt så fagligt uansvarligt, at det kunne kvalificeres som »tvivlsom forskningspraksis« i lovens forstand.

Praksisudvalget lagde særlig vægt på, at anmeldte 1) havde tilstræbt at sikre rapportens faglige kvalitet via internt faglig review inden offentliggørelsen, 2) havde begrundet sit kildevalg, 3) havde lagt alle data åbent frem til efterprøvelse og 4) ved en efterfølgende revision havde været lydhør for kritik, hvor denne var fundet berettiget.

Anmelder henvendte sig i september 2021 på ny og anmodede praksisudvalget om at genoptage sagen. Praksisudvalget afviste den 25. november 2021 at genoptage sagen. Praksisudvalget fandt ikke, at der var fremkommet nye, væsentlige oplysninger eller i øvrigt sås at være begået processuelle fejl, som kunne begrunde en genoptagelse af sagen. De rejste spørgsmål om universitetets håndtering af og/eller udkommet af revisionen, uenigheder om datagrundlaget/metoden/kvaliteten af det udførte arbejde og de deraf dragne konklusioner og spørgsmålet om betaling for rapporten fandtes at falde uden for praksisudvalgets ressort.

2.10 Udtalelse af 6. juli 2021

Forkerte/misvisende oplysninger

Forskningsinstitutionens praksisudvalg fandt, at en forskers udtalelser til et massemedie ikke var i strid med publicerede forskningsresultater, således som det var gjort gældende af indberetteren. Praksisudvalget vurderede således, at der ikke forelå tvivlsom forskningspraksis.

2.11 Udtalelse af 19. august 2021

Forskningskvaliteten

Sagen angik en artikel i et fagblad. Anmeldelsen omhandlede to punkter, nemlig undersøgelsens validitet og undersøgelsens design. Anmelder var således uenig i udlægningen af undersøgelsens resultat og måden, den var blevet til på. Forskningsinstitutionens praksisudvalg fandt, at sagen ikke angik spørgsmål om tvivlsom forskningspraksis omfattet af udvalgets kompetence, men en faglig uenighed om forskningskvalitet. Dette faldt uden for praksisudvalgets kompetence, hvorfor sagen blev afvist fra realitetsbehandling.

2.12 Udtalelse af 9. september 2021

Urigtig oplysning

Anmelder ønskede forskningsinstitutionens praksisudvalgs stillingtagen til, om anmeldte havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved urigtigt at have oplyst, at et ph.d.-projekt var godkendt af De Videnskabsetiske Komiteer. Anmeldte anførte, at der var tale om en misforståelse, idet pågældende ph.d.-projekt slet ikke skulle anmeldes til De Videnskabsetiske Komiteer. Praksisudvalget fandt, at anmeldte havde udvist tvivlsom forskningspraksis, idet ansvarsfuld planlægning af forskningen også indebærer, at væsentlige oplysninger og omstændigheder vedrørende et forskningsprojekt skal være retvisende i formidlingsøjemed. Praksisudvalget fandt dog, at der ikke var tale om et alvorligt forhold, idet der på ansøgningstidspunktet forelå en misforståelse om, hvorvidt ph.d.-projektet efter sit indhold skulle have været anmeldt og godkendt af De Videnskabsetiske Komiteer.

2.13 Udtalelse af 16. september 2021

Plagiering

Sagen var tidligere blevet behandlet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (se nævnets afgørelse i sag 2020-21), der havde afgjort, at anmeldte ikke havde udvist videnskabelig uredelighed. Nævnet vurderede, at anmeldte havde plagieret, men fandt, at plagieringen havde haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen og rapporteringen af forskningen.

Anmelder ønskede forskningsinstitutionens praksisudvalgs stillingtagen til, om den anmeldte havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved at have plagieret i en ph.d.-afhandling. Anmeldte anførte, at der var tale om en beklagelig fejl. Praksisudvalget fandt, at anmeldte havde udvist tvivlsom forskningspraksis. Praksisudvalget lagde bl.a. vægt på, at omfanget og antallet af plagiering ikke var ubetydelig for planlægningen, gennemførelsen og rapporteringen af forskningen under ét. På den baggrund fandt praksisudvalget, at de to tilfælde af plagiering udgjorde tvivlsom forskningspraksis.

2.14 Udtalelse af 16. september 2021

Plagiering

Sagen var tidligere blevet behandlet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (se nævnets afgørelse i sag 2020-11), der havde fundet, at anmeldte havde plagieret, men at plagieringen havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen. Der forelå derfor ikke videnskabelig uredelighed. Nævnet oversendte sagen til videre behandling hos forskningsinstitutionen.

Praksisudvalget fandt, at anmeldte havde udvist tvivlsom forskningspraksis og lagde vægt på bl.a., at alle tilfældene af plagiering udgjorde tvivlsom forskningspraksis.

2.15 Udtalelse af 30. september 2021

Anvendte metoder mv.

Anmelder ønskede institutionens forskningsetiske udvalgs stillingtagen til, om anmeldte havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved at have anvendt metoden "autoetnografi" og dermed egen hukommelse som data i sin forskningsartikel. Det forskningsetiske udvalg fandt, at metoden er bredt anvendt og anerkendt inden for mange videnskabelige områder, og at anmeldte i øvrigt ikke havde udvist tvivlsom forskningspraksis, da det videnskabelige produkt levede op til både principper og standarder i Det danske kodeks for integritet i forskning. Udvalget fandt derfor klagen åbenlys grundløs.

2.16 Udtalelse af 13. oktober 2021

Misrepræsentation af data

Anmeldelsen angik fortolkningen af de beregnede værdier for forskningens pålidelighed og kvalitet efter en statistisk metode. Anmelder påstod, at forskerne havde beskrevet kvaliteten af forskningen forkert ved at bruge ordet "god" for den fundne værdi. To kilder fremlagt af anmelder angav, at værdien indikerede "moderat" pålidelighed. Forskningsinstitutionens praksisudvalg fandt, at de fremlagte kilder ikke skulle tillægges afgørende vægt, da den ene kilde refererede til et anderledes statistisk mål, og den anden kilde ikke var alment accepteret, som det fremgik af selvsamme kilde. Der blev i vurderingen desuden lagt vægt på, at de beregnede værdier var åbent fremlagt i forskningen, samt at forskningsfrihed inkluderer retten til at vælge egne ord til at beskrive resultater, så længe det ikke fører til et brud på ansvarlig videnskabelig praksis. Praksisudvalget udtalte, at der ikke var tale om tvivlsom forskningspraksis.

2.17 Udtalelse af 13. oktober 2021

Manglende redegørelse, misrepræsentation af kilder

Anmelder bad forskningsinstitutionen tage stilling til, om manglende redegørelse for brug af standard i klassifikation af forskningsdata udgjorde tvivlsom forskningspraksis. Anmelder bad desuden forskningsinstitutionen tage stilling til, om forskernes påstand om diversitet i en gruppe af informanter udgjorde tvivlsom forskningspraksis, idet anmelder var skeptisk over for gruppens diversitet. Endelig bad anmelder forskningsinstitutionen tage stilling til, om manglende logning af ændringer i guidelines undervejs i forskningsprojektet udgjorde tvivlsom forskningspraksis.

For så vidt angik manglende redegørelse for brug af standard udtalte forskningsinstitutionens praksisudvalg, at der var givet referencer til tidligere klassifikationer, som arbejdet var baseret på, og at der dermed ikke var tale om tvivlsom forskningspraksis.

Angående misrepræsentation af diversitet bemærkede praksisudvalget, at forskerne havde redegjort for informanternes baggrund i artiklen. Praksisudvalget udtalte, at hvorvidt gruppens diversitet burde have været diskuteret yderligere i forskningsartiklen måtte være op til forskerne, og var ikke et spørgsmål om tvivlsom forskningspraksis.

Vedrørende manglende logning bemærkede praksisudvalget, at der ikke var tale om primært materiale, jf. Den danske kodeks for integritet i forskning, som derfor ikke var omfattet af kravet om logning. På den baggrund konkluderede praksisudvalget, at der ikke var tale om tvivlsom forskningspraksis.

2.18 Udtalelse af 14. oktober 2021

Korrespondance mellem anmelder og en forsker

Anmelder bad forskningsinstitutionen tage stilling til, om en mailkorrespondance mellem anmelder og en forsker, hvor forskerens kommunikation ifølge anmelder var af nedladende karakter, udgjorde brud på god forskningspraksis. Anmelderen bad endvidere forskningsinstitutionen tage stilling til, om manglende udlevering af materiale efter spurgt af anmelder i samme korrespondance samt forskerens begrundelse for undladelser udgjorde brud på god forskningspraksis.

Forskningsinstitutionens praksisudvalg fandt, at den angivne kommunikation ikke var at betragte som forskning eller forskningskommunikation, hvorfor spørgsmålet lå uden for udvalgets kompetenceområde. Angående manglende udlevering af materiale fandt udvalget, at der ikke var fremlagt begrundet mistanke om brud på god forskningspraksis, som kunne lægges til grund for ønsket om udlevering af materiale. Den danske kodeks for integritet i forskning forpligtede derfor ikke forskeren til at udlevere materialet.

2.19 Udtalelse af 26. oktober 2021

Selvplagiering

Sagen omhandlede en ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse. Der var ifølge anmeldelsen sammenfald mellem afhandlingen og en artikel skrevet af den ph.d.-studerende.

Forskningsinstitutionens praksisudvalg vurderede, at afhandlingen indeholdt flere overlap med anmeldtes eget tidligere arbejde uden tydelig angivelse af, at der var tale om gengivelse fra kilderne. Afhandlingens overlap med anmeldtes eget arbejde udgjorde tilfælde, der efter deres art var egnede til at blive betragtet som selvplagiering. Spørgsmålet i sagen var således, om der i den konkrete sag forelå selvplagiering og dermed tvivlsom forskningspraksis, når anmeldte gengav tidligere eget arbejde uden tydelig angivelse af, at der var tale om ordret eller næsten ordret gengivelse. Praksisudvalget fandt, at gengivelserne havde et ikke uvæsentligt omfang og ikke var uden betydning. Praksisudvalget fandt derfor, at der skulle have været refereret til gengivelserne ved markering med anførselstegn, kursivering eller ved anden tydelig angivelse af, at der var tale om gengivelse fra kilden. Praksisudvalget udtalte, at der i sagen var udvist tvivlsom forskningspraksis.

2.20 Udtalelse af 4. november 2021

Anvendte metoder m.v.

Anmelder bad forskningsinstitutionen tage stilling til en række spørgsmål vedrørende metodebrug, herunder om forudsætningerne for brug af den i forskningen anvendte metode var til stede, og om metodens resultater var præsenteret korrekt. Desuden bad anmelder forskningsinstitutionen tage stilling til, om det var rimelig forskningspraksis at besvare forskningskritik ved at henvise til andre forskere, som ifølge anmelder havde begået samme videnskabelige fejl. Forskningsinstitutionens praksisudvalg bemærkede, at forskerne åbent havde fremlagt brug af metode samt dets resultater. Praksisudvalget udtalte, at der i sagen ikke forelå tvivlsom forskningspraksis, men at der i stedet var tale om en videnskabelig uenighed.

2.21 Udtalelse af 4. november 2021

Fabrikation af data

Sagen drejede sig om en forkert angivelse af nogle informanternes ansættelsesforhold i en forskningsartikel. Anmelderen bad ved indgivelsen af anmeldelsen til forskningsinstitutionen Nævnet for Videnskabelig Uredelighed tage stilling til, om dette var fabrikation af forskningsdata og dermed udgjorde videnskabelig uredelighed. Forskningsinstitutionens praksisudvalg fandt, at informanternes ansættelsesforhold ikke var at betragte som forskningsdata som defineret i loven om videnskabelig uredelighed. Udvalget oversendte derfor ikke sagen til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed og udtalte endvidere, at fejlen i artiklen var at betragte som en ærlig fejl, og derfor ikke et tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.

2.22 Udtalelse af 18. november 2021

Selvplagiering

Sagen omhandlede en ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse. Ifølge anmeldelsen indeholdt afhandlingen tekstsammenfald med en række af anmeldtes egne artikler.

Forskningsinstitutionens praksisudvalg vurderede, at afhandlingen indeholdt flere overlap med anmeldtes eget tidligere arbejde uden tydelig angivelse af, at der var tale om gengivelse fra kilderne. Afhandlingens overlap med anmeldtes eget arbejde udgjorde tilfælde, der efter deres art var egnede til at blive betragtet som selvplagiering. Spørgsmålet i sagen var således, om der i den konkrete sag forelå selvplagiering og dermed tvivlsom forskningspraksis, når anmeldte gengav eget tidligere arbejde uden tydelig angivelse af, at der var tale om ordret eller næsten ordret gengivelse. Praksisudvalget fandt, at gengivelserne havde et ikke uvæsentligt omfang og ikke var uden betydning. Der skulle derfor have været refereret til gengivelserne ved markering med anførselstegn, kursivering eller ved anden tydelig angivelse af, at der var tale om gengivelse fra kilderne. Praksisudvalget udtalte, at der i sagen var udvist tvivlsom forskningspraksis.

2.23 Udtalelse af 15. december 2021

Bedømmelse ved besættelse af videnskabelige stillinger

Sagen omhandlede kvaliteten af en bedømmelse udarbejdet af et bedømmelsesudvalg i forbindelse med besættelse af et lektorat. Forskningsinstitutionens praksisudvalg fandt, at en bedømmelse, der sker som led i en administrativ ansættelsesprocedure, ikke kan siges at vedrøre forskning, hvilket er en grundlæggende betingelse for, at der kan foreligge "tvivlsom forskningspraksis". Praksisudvalget fandt således, at sagen faldt uden for dets kompetence og afviste på denne baggrund at foretage en realitetsbehandling af sagen.

2.24 Udtalelse af 20. december 2021

Forfalskning og passivitet

Sagen var tidligere blevet behandlet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, der havde afgjort, at sagen, for så vidt angik den ene af de anmeldte, var åbenbart grundløs, og at der, hvad angik den anden anmeldte, ikke forelå videnskabelig uredelighed (se nævnets sag 2021-06).

Sagen omhandlede bl.a. påstand om, at de to anmeldte, ved at have indgivet forskningsansøgninger på grundlag af forskning, som de vidste eller måtte vide var fejlbehæftet, havde gjort sig skyldig i forfalskning. Forskningsinstitutionens praksisudvalg tilsluttede sig nævnets vurdering og lagde vægt på, at den pågældende anmeldte ikke stod angivet som ansøger i forskningsansøgningerne, men blot fremgik som en blandt flere "collaborators". Udvalget afviste derfor, at optage sagen til realitetsbehandling vedrørende denne anmeldte. Udvalgets sag vedrørende den anden anmeldte blev ikke færdigbehandlet i 2021.